

РЕШЕНИЕ

№ 24281

гр. София, 14.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 25.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Стела Спасова, като разгледа дело номер **5583** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145- чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 45в, ал. 5 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на М. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на М., настанен в помещение от затворен тип (ПЗТ) кв. Б. към Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), срещу Решение № РПЗТ-36 от 08. 05. 2025 г. на председателя на ДАБ -МС, с което на основание чл.45в, ал.1, вр. чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ е настанен в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателно приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

Жалбоподателят твърди, че при издаването на обжалваното решение са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, довели до неправилно приложение на материалния закон и противоречи с целта на закона, поради което е незаконосъобразно. Конкретно сочи, че в акта не са посочени мотиви, както и че не е запознат с цитираното в него писмо от ДА“НС“, което му е попречило да организира защитата си. Моли съда да отмени обжалваното решение. В хода на съдебното производство доводите се поддържат лично от жалбоподателя и от адв. Ж..

Ответникът, председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, изпраща административната преписка. В присмени бележки изразява становище за неоснователност на жалбата, излага доводи за законосъобразност на обжалваното решение. Моли обжалването да бъде отхвърлено.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба от 08. 05. 2025 г. М. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на М., е поискал международна закрила на територията на Република България и е регистриран като лице, търсещо закрила в Република България. Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал.1, т.3 от ЗУБ.

В хода на административното производство по молбата за закрила в ДАБ - МС е постъпило писмо от Държавна агенция „Национална сигурност" (ДА“НС“) с вх. № 2-48/29.04.2025 г., според което за М. А. има сериозни основания да се предполага, че представлява заплаха за националната сигурност и следва да бъде настанен в помещение от затворен тип по време на производството по разглеждане на молбата му за предоставяне на международна закрила.

След като се е запознал с писмото председателят на ДАБ-МС е приел, че информацията, съдържаща се в писмото на ДА“НС“ попада в хипотезата на чл.45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, според която чужденец, търсещ международна закрила, може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип, когато това се налага с цел защита на националната сигурност. По делото е прието като доказателство писмо от Държавна агенция „Национална сигурност" (ДАНС) с вх. № 2-48/29.04.2025 г. В придружителното писмо е посочено, че основанието за настаняване в помещение от затворен тип е отпаднало, за което ДА“НС“ ще уведоми председателя на ДАБ при МС.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 АПК вр. 45в, ал. 5 ЗУБ и е процесуално допустима.

Процесното Решение № РПЗТ-37 от 22.05.2025 г. е издадено от компетентен орган, съгласно чл.45в, ал.1 ЗУБ, и изпълнява изискванията за форма и съдържание по чл. 45в, ал. 3 от ЗУБ.

Разпоредбата на чл. 45б, ал. 1, т. 3 ЗУБ, на която се позовава ответникът в Решение РПЗТ – 16 от 27.03.2025 г. е в смисъл, че когато „за своевременно разглеждане на молбата за международна закрила или за осигуряване участието на чужденеца, търсещ такава закрила“ не може да бъде ефективно приложена мярката „задължително явяване на чужденеца на всеки две седмици по време на производството пред длъжностно лице от агенцията“, след преценка на обстоятелствата за конкретния случай, чужденецът може да бъде настанен временно и за възможно най-кратък срок в център от затворен тип, „когато това се налага, с цел защита на националната сигурност или обществения ред“.

Освобождаването може да се случи при наличие на някое от основанията, посочени в чл. 45г, ал. 1, вр. чл. 45б, ал. 1, т. 3 и ал. 3 на чл. 45г ЗУБ. Понятията „временно“ и „във възможно най-кратък срок“, използвани в чл. 45б, ал. 1 трябва да бъдат разбирани и тълкувани в контекста на преследваната с настаняването цел- осигуряване участието на чужденеца, търсещ закрила в административното производство и препятстване възможността му, като лице, представляващо заплаха за националната сигурност и/или за обществения ред, да се отклони.

В конкретния случай в мотивите на административния акт липсва каквото и да било обсъждане на първата част от хипотезата на чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ „когато за своевременно разглеждане на молбата за международна закрила или за осигуряване участието на чужденеца, търсещ такава закрила“ не може да бъде ефективно приложена мярката „задължително явяване на чужденеца на всеки две седмици по време на производството пред длъжностно лице от агенцията“.

Административният орган не е изложил абсолютно никакви мотиви относно факта, може ли спрямо М. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на М. да се приложи мярката „задължително явяване на чужденеца на всеки две седмици по време на производството пред длъжностно лице от агенцията“. Не са изложени и мотиви, ако тази мярка не може да се наложи ефективно, то какви са особеностите на конкретния случай (аргумент от чл. 45б, ал. 1 от ЗУБ).

На следващо място, трябва да се посочи, че предпоставката на чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ не е

доказана. Допълнително е постъпило писмо от ДА“НС“, че основанието за настаняване в ПЗТ е отпаднало, за което ДА“НС“ ще уведоми председателя на ДАБ. Тоест към настоящия момент не следва да се счита, че чужденецът представлява заплаха за националната сигурност и не са налице предпоставките за прилагане на чл. 45 б, ал.1, т. 3 от ЗУБ, съответно решението следва да бъде отменено в частта, в която жалбоподателят е настанен в ПЗТ поради заплаха за националната сигурност, което основание по последното писмо от ДА“НС“ е отпаднало.

Същевременно М. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на М. е в производство по международна закрила, но съгласно чл. 45 б, ал. 2 от ЗУБ това не може да е самостоятелно основание за настаняване в ПЗТ. Фактите и обстоятелствата, на които се основава молбата за международна закрила са установени в производство и е издадено Решение № УП – ОК 13/16. 05. 2025 г. на председателя на ДАБ при МС, с което е отхвърлена молбата за международна закрила на М. А., като решението не е влязло в сила.

Посоченият в обжалваното решение алтернативен срок за прилагане на мярката по чл. 45б, ал. 1, т. 3 от ЗУБ – до окончателното приключване на производството по предоставяне на международна закрила, не съответства на разпоредбите на чл. 45 г, ал. 1 от ЗУБ и чл. 9, § 1 от Директива 2013/33/ЕС от 26.06.2013 г. за определяне на стандарти относно приемане на кандидати за международна закрила. Поради това жалбата е основателна и в тази част относно продължаването на настаняването за период извън производството по закрила пред административния орган.

Отмяната на Решение № РПЗТ-36 от 08. 05. 2025 г. води до незабавно освобождаване на чужденеца, освен ако не пребивава в помещението от затворен тип на друго основание.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК вр. чл. 45в, ал. 5 от ЗУБ и чл.45г., ал.3 от ЗУБ, Административен съд София – град, Първо отделение, 43 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РПЗТ-36 от 08. 05. 2025 г. на председателя на ДАБ -МС, с което на основание чл.45в, ал.1, вр. чл.45б, ал.1, т.3 ЗУБ е настанен М. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на М. в помещение от затворен тип до отпадане на основанието или до окончателно приключване на производството за предоставяне на международна закрила.

Решението на съда е окончателно съгласно чл.45г, ал.4, изр. второ от ЗУБ.

СЪДИЯ: